

Աստուծու հրամանքիւ Քիւռոիկ-Ջալալին լեզու էկաւ, էսաց.— Դաւիթ, տնակիր, ի՞նչ կ'վախանաս. ինչքանդար¹⁾ քիւ թուր կտորը, էնքանդար իմ պուշը մազիր կ'կտորը. ինչքանդար քիւ թուր կտորը, իրիք էնքան իմ նաֆաս²⁾ կ'կտորը. ինչքանդար քիւ թուր կտորը, վից ընցկուն իմ ոտնիր կ'կտորը. մը վախանա, քիւ Աստուած կանչի:

Ինչ խասաւ Լօռայ դեաշտ՝ տաս՝ օր լըմացաւ. վըղդէն լըմացաւ:

Մսրամեւիք թուղթ կիրից, ճամբսից³⁾, էսաց.— Տաս օր լըմացաւ, իմ վըղդէն թըմըմաւ. կ'կեամ, կ'զարկիմ քիւ քեաղաք, կ'աւիրիմ, զքեար ու խող կ'առնիմ, կ'տանիմ:

Թուղթ տարող կինաց, պատահաւ Դաւթին Դաւիթ առից զթուղթ, կարտաց: Մսրամեւիք կիրիր ի.

«Խազար խամար մարդ ունիմ անբեղ անմուրուս*),

ա՛խ հալա անբեղ անմուրուս.

Իս ընիմ մարդն ի մանգաղ,

Իս էնունց ճար չիմ իտայ:

Էնունք ընին բամբակ,

Իս ընիմ կրակ,

2իմ կերի իրիցըցի.

Էնունք ընին գեառնը մաքին,

Իս ընիմ գէշը գեալին,

Իս չիմ կերի զանիւնք յաղթը»:

1) Որքան: 2) Շունչ: 3) Ուղարկեց, ճանապարհ դրեց:

*) Ա. վարիանտով Մսրամեւիք այս երգն ասում է այն ժամանակ, երբ զօրք է հաւաքում Դաւթի վերայ կռիւ գալու համար. թախտի վերայ նստած իւր դիւանում, վեաքիլ վեազօի առաջ երգում է.

«Տը ժողվիմ խարիր խազար խամար թուխ մուրուս,

Տը ժողվիմ խարիր խազար խամար խառ մուրուս,

Տը ժողվիմ խարիր խազար խամար սըւտակ մուրուս,

Տը ժողվիմ խարիր խազար խամար անբեղ անմուրուս,